

Kære Studenter

Så er vi her. Sidder i salen, med huer på. Vi har allerede fået vores studenterbeviser i hånden, og lige om lidt er det vores tur til at køre i studentervogn. Jeg tror ikke, jeg er alene, når jeg siger, at jeg har glædet mig som et lille barn til denne dag.

Jeg kan huske, da jeg første gang fik forklaret, at det var **studenter**, dem der stod oppe i de der store lastbiler og kørte kommunen tynd, alt imens de sang, skrålede og smilede. Dengang anede jeg ikke, hvad gymnasiet var. Efterhånden har jeg fundet ud af, hvad gymnasiet er, men jeg mangler stadig lidt at vænne mig til det der med at være student.

OG's studenter årgang 2012, det er os, huen sidder sikkert på hovedet, og vi har været til vores sidste eksamen, vores **studentereksamen**. Jeg kigger ud over jer, og jeg kan se næsten 200 huer; under huerne ved jeg, at der sidder omkring 200 glade studenter. Når det er sagt, så ved jeg også, at ikke 2 af disse 200 hoveder er ens, vi er alle individer, selvstændige og hver for sig specielle. Men alle, alle sidder vi her i dag som studenter fra OG.

Det er nok sidste gang, vi alle sammen er samlet under ét tag. Og så endda her i den samme hal, hvor store dele af os ved lejlighed har siddet og svedt over dårligt formulerede eksamenssæt eller umulige matematikopgaver. Som elever på OG har vi haft mulighed for at læse tykke bøger. Gå til eksamener og lære en hel masse fra sinus til cosinus, og tilbage over det faktum at hver eneste gang vi skal til at analysere noget i dansk, så er det aldrig bare en god historie - der er altid en dybere mening.

Men vi har også haft mulighed for at danne **venskaber**. Venkaber som forhåbentlig vil vare for livet. Kig jer rundt omkring, hvor I sidder, og jeg er sikker på, at I - ligesom jeg - vil se en række mennesker, som I helst ikke ville være foruden i jeres liv. Disse venskaber er en af de mange ting, som OG har givet os, og som vi vil bære med os ud af denne hal, når vi om lidt rejser os og tager hul på et nyt kapitel i vores liv. Mange af disse venskaber og venner var aldrig blevet os forundt, hvis ikke vi havde gået på OG. Så lad os derfor huske, når vi går ud herfra, går ud af OG, at tage disse venskaber med os 😊

Jo tættere jeg er kommet på dagen i dag, jo mere har jeg glædet mig. Men samtidig har bekymringen også vokset inde i mig: **er jeg klar til at være færdig med gymnasiet?** Er jeg klar til at være færdig med OGA-caferne? OG-festerne? Og har jeg virkelig for sidste gang siddet i klasselokalet sammen med mine klassekammerater og desperat prøvet at tyde, hvad det er vores lærer har skrevet på tavlen.

Sandheden er, at jeg ikke er klar, og formentlig aldrig bliver det - jeg vil altid være OG'er. Jeg tror aldrig, jeg vil være helt klar til at sige farvel til OG. Jeg håber og ved, at flere af jer har det på samme måde. For OG er

ikke kun et gymnasium, vi har gået på: det er sted, hvor vi har moret os, festet, grædt, grint og studeret i 3 år. OG har lært os en ting eller 2, udover hvad et subjektsprædikat er, og flotte matematiske betegnelser som integralregning. OG har med dets mange forskellige sociale fællesskaber og dets brede mangfoldighed, når det kommer til typer af mennesker, tvunget os til at lære at respektere og værdsætte andre. En evne som helt sikkert vil komme os alle til gavn i takt med, at verden bliver mindre, og vi i vores hverdag vil møde flere og flere fremmede mennesker og kulturer, som vi bliver nødt til at arbejde sammen med.

Det at være i stand til at respektere andre mennesker for deres forskelligheder - og på trods af deres forskelligheder fra én selv – er også vigtig af en anden grund: det giver nemlig én muligheden for at bygge og skabe noget sammen med andre. På OG har vi, gennem tre år, skabt et fælleskab og et fantastisk socialt miljø – og ja, her tænker jeg også i høj grad på festerne, caféerne og klassernes studieturer. De havde aldrig været ligeså sjove, hvis ikke de havde foregået i det sociale miljø, som vi har skabt. Sammen.

En anden ting vi har lært er **evnen til at lære**. Vi har lært at lære. Vi har lært, at man nok får højere karakterer, hvis man laver sine lektier. Og vi har lært, at man ikke får gode karaktere for sin opgave, hvis man ikke har skrevet den. **Vi har lært at lære**. At være god til at lære ting, eller vide hvordan man skal tilegne sig viden, evner eller erfaring er noget, vi alle vil tage med os fra OG, lige meget hvilken studieretning vi har haft.

For verden skifter hele tiden, og det er derfor vigtigt, at vi kan tilpasse os, og at vi kan acceptere, forstå og **lære**, hvad der må gøres i den nye verden, som i morgen altid bringer. Dengang det var vores forældre, der sad her, var det nok de færreste af dem, som drømte om, at verden en dag ville se ud, som den gør nu, med internet, smartphones og 3g net, der gør dem i stand til at tjekke deres e-mail, hvis de synes, min tale bliver for kedelig. Ting som for os virker helt naturlige, og som vi har lært at benytte os af uden større besvær. **Verden skifter**, men som unge af denne verden og som OG'ere **har vi lært at skifte med den**.

Selve det at skifte, at omforme, at lære at håndtere en anden virkelighed end den, man før var vant til, kan ofte være en ekstremt hård proces. Men hårde processer er ikke noget, der er uvant for os studenter, hårde processer, som at skulle sidde og lave 4 afleveringer og 2 prøver på en uge, fordi hverken lærerene eller én selv fik koordineret de der datoer helt ordentlig. Pres og stress er noget, vi som studenter på OG har håndteret, nogle gange mere end andre, nogle gange meget mere end andre. Men vi sidder her i dag, med hue på. Hvilket må betyde, at vi har bestået eksamen. Vi har klaret studielivets pres. Og jeg er derfor sikker på, at vi også kan klare det pres, som fremtiden må bringe.

Man siger til os, at verden ligger **åben for vores fødder** – og den er åben: der er et væld af muligheder for unge mennesker i en globaliseret verden. Men når jeg hører folk sige, at verden ligger åben "for vores

fødder”, så synes jeg, det lyder lidt som en kliché fremført af en bedstefar, der er bitter over, at livet ikke blev, som han gerne ville have det. Hele verden er der, hele verden er åben, men den ligger ikke for vores fødder. **Sandheden** er, at ligesom alle andre mennesker i denne verden, lige meget hvornår de har levet, så er det **os som står for foden af verden**. Verden er stor, kompleks og til tider temmelig uoverskuelig, den verden som **vi** står for foden af lige nu, er en verden præget af en økonomisk krise, globale klimaproblemer og **katastrofer** som fx det faktum, at Danmark ikke længere er med ved EM.

Når man remser tingene op på den måde, er en ting sikkert: verden bliver uoverskuelig, og vi glemmer, hvor gode vi er. Men det er ofte sådan, at tingene bliver fremlagt for os, på internettet, i avisen, i tv-avisen. Derfor er det vores egen opgave at huske at kigge indad, huske at se på os selv. Se hvor meget vi har lært, se hvor meget det faktisk er lykkedes vores fantastiske lærere på OG at stoppe ind i vores hoveder, på trods af hvor meget vi samtidig har festet.

Fremtiden er derude: ”i morgen er den første dag i resten af vores alle sammens liv”. Et liv som studenter, et liv som studenter fra OG. Fremtiden - den er der ingen af os, som bestemmer helt over. Men en ting er dog sikkert, med de evner vi tager med os fra OG, har vi gode chancer for at skabe os selv en fantastisk fremtid.

Et af mine yndlingscitater er fra en gammel romersk general, som endte med at blive kejser. Uden at gå for meget i dybden så lad mig bare sige at han levede på et tidspunkt, hvor hans verden ændrede sig dramatisk, og at han fik stor betydning for sin egen samtid og vores nutid.

Er I klar? Det er et kort citat, så hør godt efter:

Jeg lever i nutiden, mens jeg skaber min fremtid.

Kort og rammende. Vi lever i høj grad i nutiden, men fremtiden er lige om hjørnet, og det er os, som skaber den - vi kan skabe vores egen fremtid. Vi har evnerne til at skabe en fremtid, og vi er klar til det. Klar til at **møde fremtiden**, men også **klar til at omskabe den** i vores billede. Klar fordi vi har gået på OG.

Tak for 3 lærerige, fantastiske og sjove år. Held og lykke til jer alle sammen, og tak for at jeg måtte blive student sammen med jer.
